

[Bernhard Baunsgaard]

spekt for det danske sprog og for dets anvendelse, have ønsket, at det sidste ord ikke havde været »organer«, der mest opfattes som legemsdele, men »organisationer«. Men i øvrigt skal jeg anbefale, at man stemmer for dagsordenen.

Bollmann (CD):

Jeg vil gerne først sige tak til udenrigsministeren, der, selv om forespørgslen er ganske bredt formuleret, alligevel har forstået at give et, synes jeg, meget fyldestgørende svar.

Emnet er altså samarbejdet mellem de vesteuropæiske lande, specielt i relation til Europarådet. Vi synes i CD, et sådant tema er en god idé, for europæisk samarbejde er jo mange ting, og det har strakt sig over mange år.

Flere har her i dag været inde på forholdet mellem Europarådet og EF. Jeg må beklage, at jeg tror, at mange rundt omkring i landet har svært ved at se forskel, men forskellen er blevet mindre de senere år, når man ser på arbejdsområder, men selvfølgelig også når man tæller lande, altså deltagere i EF-samarbejdet. Det er ikke noget, vi i CD skal beklage, tværtimod. Om resultaterne af samarbejdet bliver bedre, kan man diskutere, men vi ser gerne så mange som muligt af Europarådets medlemmer som deltagere i EF-samarbejdet.

Jeg er ganske klar over, at EF aldrig kan erstatte Europarådet, det er jeg enig med den foregående taler i, men når jeg tror, at det er godt at få flere med, så er det, fordi de konkrete resultater af samarbejdet og de beslutninger, der træffes, har større betydning for den enkelte borger, når det drejer sig om EF-spørgsmål.

Det væsentlige i den debat, vi har her i dag, er, at vi i Europarådet har en række muligheder for samarbejde, som ikke findes i EF-regi, og som vi i CD gerne ser udnyttet. Det har selvfølgelig meget at gøre med landekredsen. Der er i Europa uden for EF en række lande – ikke mindst de nordiske, hvortil Danmark gerne fortsat skal være brobygger – som gerne vil og kan deltage i fælles bestræbelser, der kan resultere i konkrete resultater.

Vi har selvfølgelig i CD registreret, at der er områder, hvor man gennem Europaråds-samarbejdet har gjort en særlig indsats, og

skal man nævne et hovedspørgsmål, må det være menneskerettighederne, hvor flere og flere af medlemslandene sammen med Danmark er gået ind for det princip, at den enkelte borger kan indbringe sin sag for Kommissionen, når han føler sig uretfærdigt behandlet af de nationale retsinstanser.

Jeg finder, at netop den europæiske garanti for det enkeltes menneskes retssikkerhed og frihed er noget af det væsentligste, ikke mindst når man drøfter de samme spørgsmål med lande i den anden del af Europa, nemlig den østlige del. Der er jo også den dialog med de østeuropæiske lande, som tager sit udgangspunkt i Helsingforsaftalen fra 1975, og det er et helt andet forum for europæisk samarbejde, som vi da også gerne i CD ser fremmet, men hvor vi nok synes, at de konkrete resultater lader en del tilbage at ønske. Der er selvfølgelig sket fremskridt, men jeg synes, de i høj grad er utilfredsstillende, når man ser, hvor langt de enkelte østlande er nået med hensyn til borgeres og informations mulighed for at passere grænserne.

Men der er også en lang række andre spørgsmål, som flere har været inde på, bl.a. bekæmpelse af terrorisme, som desværre gennem årene er blevet mere og mere aktuelle. Det har efter vores opfattelse en naturlig plads i Europarådets regi. Jeg kan også nævne flygtningespørgsmål, uddannelses- og kultursamarbejde og narkobekæmpelse, og der er en lang række andre emner, der arbejdes med i Europarådet, og jeg synes, det er glædeligt at se, at emnekredsen faktisk vokser fortsat.

Det er klart, at jo længere man når med hensyn til samarbejdsområder mellem de 12 medlemmer af Fællesskabet og EPS, jo mere er der behov for at afstemme dette samarbejde med arbejdet i Europarådet. Det gælder sikkerheds- og udenrigspolitik. Det gælder miljøpolitik, hvor ikke mindst de senere måneders hændelser i Europa klart viser, at man ikke kan isolere sig eller lukke sig inde, når katastrofen sker. Det kan være en katastrofe i Tjernobyl eller i Basel eller andre steder. Jeg mener, at man kan slå fast, at Europa geografisk og vel også på en række andre områder er en helhed, og at det er nødvendigt med et tæt samarbejde.

Jeg sagde før, at CD gerne ser, at de fælles problemer, vi har eller får, løses i EF-regi, hvor der er et forpligtende samarbejde. Men